

Nr 928

Av herr Sterne m. fl., om befrielse i vissa fall från mervärdeskatt vid automatisk databehandling.

På initiativ av dåvarande Svenska stadsförbundet och genom samverkan, även ekonomiskt, av ett drygt 60-tal kommuner startades 1965 en datacentral med uppgift att bedriva databehandlingsverksamhet för kommuner. Datacentralen, som etablerades som en integrerad del av dåvarande stadsförbundets organisation och verksamhet, syftade till att tillgodose en redan tidigare klart dokumenterad stark och utbredd önskan hos många kommuner att skapa sådana möjligheter att utnyttja den automatiska databehandlingens teknik, vilka det stora flertalet kommuner av ekonomiska och personella skäl saknade förutsättningar att var för sig åstadkomma. Den helt övervägande delen av landets kommuner hade icke — och har alltjämt icke — tillräckligt ekonomiskt och personellt underlag för att var och en för sig mobilisera de resurser och uppbringa den ADB-personal som automatisk databehandling i egen regi skulle kräva. Det bedömdes också vara ytterst irrationellt att — även då möjligheter hade förelegat att anskaffa egen datacentral — på en mängd platser parallellt bedriva bl. a. systemutveckling och programmeringsarbete.

Vid samgåendet mellan Stadsförbundet och Svenska kommunförbundet den 1 juli 1968 överfördes datacentralens verksamhet med bibehållande av inriktning och målsättning till ett av det nybildade Svenska kommunförbundet helägt företag, benämnt Kommun-Data AB.

De kommuner vilka regelmässigt anlitar alla eller flertalet av datacentralens tjänster har efter starten kontinuerligt ökat och uppgår för närvarande till 120. Dessutom anlitas centralen av ytterligare ett stort antal kommuner för databehandling av vissa bestämda rutiner, exempelvis utbetalning av allmänna barnbidrag och bostadstillägg. Bland andra datatjänster som utföres åt kommunerna kan nämnas ekonomisk redovisning, personalregistrering och löneberäkning för kommunalanställd personal enligt såväl kommunala som statliga avtal, debitering av olika slags förbrukningsavgifter, stadsmätningberäkningar och trafikprognoser. Utöver de rutiner som redan är i produktiv drift är ett flertal under utveckling, exempelvis för socialregistrering, brandsyn m. m.

Datacentralens arbete bedrivs praktiskt i nära samverkan med Kommunförbundet och med berörda statliga organ.

Bland beslutade utvecklingsåtgärder märks främst utökning av verksam-

heten under 1970, bl. a. medförande möjligheter för kommunerna att via s. k. terminaler stå i direkt kontakt med den centrala anläggningen. Terminalerna torde alltefter kommunernas olika behov komma att utgöras av mindre enheter av skrivmaskins- eller bildskärmstyp upp till mera avancerade anläggningar.

Den här beskrivna utvecklingen har skapat möjligheter till användning av datatekniken även för kommuner som annars av praktiska och ekonomiska skäl skulle tvingas avstå. De kan därmed sägas ha fått samma möjligheter och villkor att använda ADB som det fåtal stora kommuner vilka haft egna, tillräckliga resurser för ändamålet.

I ett avseende föreligger emellertid en väsentlig skillnad i vilkoren för det fåtal stora kommuner som har resurser att i egen regi ombesörja den automatiska databehandlingen och det stora antalet övriga kommuner, bland dem många relativt små, vilka anlitar Kommunförbundets databolag. Denna skillnad är betingad av föreskrifterna i förordningen om mervärdeskatt, vilken från och med den 1 januari 1969 äger tillämpning även på automatisk databehandling. I anvisningarna till förordningens 2 § anges nämligen: ”— — — Verksamhet som staten eller kommun bedriver för att uteslutande tillgodose eget behov räknas som yrkesmässig endast när den drivs i bolagsform eller liknande. Detta gäller även vid ekonomiskt samgående mellan staten och kommun eller mellan kommuner för verksamhet som avser visst gemensamt ändamål — — —.”

Förestående innebär att den vid förbundets databolag bedrivna verksamheten sedan den 1 januari 1969 är belagd med mervärdeskatt, som kommunerna endast i mycket begränsad omfattning i sin tur kan göra avdrag för. Hittillsvarande redovisning av mervärdeskatten vid datacentralen visar att databehandlingen totalt är 5—6 procent dyrare för kommunerna än om verksamheten inte varit skattebelagd. Fördyringens storlek är givetvis beroende av den procentsats efter vilken mervärdeskatten utgår och kan således komma att öka ytterligare från och med år 1971.

Det måste enligt vår mening anses vara ytterligt otillfredsställande och kan inte heller rimligen ha varit avsikten vid utformningen av förordningen om mervärdeskatt att kommuner, som inte har egna resurser för att klara sin automatiska databehandling, genom ett samgående på här beskrivet sätt drabbas av en kostnadsfördyring jämfört med de stora kommunerna. Den orättvisa som ligger i nuvarande förhållanden och som påtalats från åtskilliga håll bör därför med det snaraste elimineras.

Under återopande av det ovan anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring av förordningen om mer-

värdeskatt att den i motionen avsedda verksamheten undantas från skatteplikt.

Stockholm den 28 januari 1970

Gösta Sterne (fp)

Elias Jönsson (fp)

Gunnar Larsson (cp)

i Ingemarsgården

i Luttra

Carl-Wilh. Lothigius (m)

Blenda Ljungberg (m)